

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 3C/121/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8216202442
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Daráková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2019:8216202442.6

Rozhodnutie

Okresný súd Bardejov v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Darákovou, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného advokátom Mgr. Tomášom Kušnírom, advokátska kancelária TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: A. M., X.C.. XX.XX.XXXX, L. F. XXX, XXX XX H., o zaplatenie 2 082,47 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Vstup H., do konania na strane žalovanej nepripúšťa.

II. Konanie v časti o zaplatenie istiny 301,08,- Eur s úrokom z omeškania celkovo v sume 73,64,- Eur zastavuje.

III. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

IV. Žalovanej priznáva voči žalobcovi 100% nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania.

V. Občianskemu združeniu slovenských spotrebiteľov AZ, IČO: 42 264 154, so sídlom Petrovská 10, Skalica priznáva voči žalobcovi 100% nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania.

VI. Združeniu - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, IČO: 42 343 828, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) 13.03.2014 domáhal uloženia povinnosti žalovanej a jej manželovi (E.) zaplatiť mu sumu 2 082,47,- Eur, s úrokom z omeškania zo splátok za obdobie od 11.04.2010 do 11.08.2013 v sume 145,86,- Eur a s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 2 082,47,- Eur od 12.08.2013 do zaplatenia a trovy konania (konanie vedené pôvodne pod sp. zn. 6 C 228/2014, pozn.).

2. Aktívnu legitimáciu na podanie žaloby odvodzuje žalobca z predloženej kópie rámcovej „Zmluvy o postúpení pohľadávok“ č. 0655/2013/CE z 27.06.2013 (ďalej len „Zmluva o postúpení pohľadávok“), na základe ktorej obchodná spoločnosť - Slovenská sporiteľňa, a. s. (ďalej len „pôvodný veriteľ“, alebo aj „postupca“) svoju pohľadávku voči žalovanej a jej manželovi postúpila na žalobcu (ďalej tiež aj len „postupník“).

3. Žalobca podanie žaloby odôvodnil tým, že žalovaná pohľadávka vznikla na základe „Zmluvy o splátkovom úvere“ (ďalej len „úverová zmluva“) č. 0452179662 z 30.08.2007, uzavretej medzi pôvodným veriteľom (postupcom) na jednej strane a žalovanou a jej manželom na strane druhej, na základe ktorej pôvodný veriteľ poskytol žalovanej a jej manželovi 1 659,70,- Eur (pôvodne 50 000,- Sk). Podľa žalobcu súčasťou úverovej zmluvy boli aj Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len „VOP“) pôvodného

veriteľa, pričom cit.: „Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti...“ boli upravené v úverovej zmluve a vo VOP. Žalobca je presvedčený, že úverová zmluva cit.: „... obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ...“ Žalobca podotkol, že v zmysle § 879j Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) by sa v danom prípade na posudzovanie náležitostí dotknutej úverovej zmluvy z 30.08.2007 nemali aplikovať ustanovenia §§ 52 - 54 OZ, pretože sa jedná o právny vzťah vzniknutý pred 01.01.2008, ktorý by sa mal posudzovať podľa ustanovení zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a podporne podľa ustanovení Obchodného zákonníka.

4. Žalobca uviedol, že žalovaná a jej manžel ako spoludlžníci boli povinní im pôvodným veriteľom poskytnuté finančné prostriedky v sume 1 659,70,- Eur vrátiť formou splátok v sume po 25,09,- Eur (756,- Sk) mesačne, vždy k 10. dňu v mesiaci počnúc prvou splátkou splatnou k 10.9.2007 a s konečnou splatnosťou k 10.02.2017 (spolu 114 splátok), avšak keďže žalovaná a jej manžel v dohodnutých termínoch tieto splátky nespĺcali, pohľadávka žalobcu voči žalovanej a jej manželovi, ku dňu postúpenia mu tejto pohľadávky pôvodným veriteľom (27.06.2013) predstavovala sumu 2 491,51,- Eur, pozostávajúcu z istiny v sume 1 924,92,- Eur, z riadneho úroku v sume 335,10,- Eur, z úroku z omeškania v sume 181,69,- Eur a ostatného príslušenstva v sume 49,80,- Eur, tak ako bola táto dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky vyšpecifikovaná v bankovom systéme generovanej prílohe č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok. Keďže žalovaná a jej manžel, ktorým mal postupca (pôvodný veriteľ) oznámiť postúpenie pohľadávky listami z 09.07.2013, z dlžnej sumy 2491,51,- Eur nič neuhradili (posledná splátka bola uhradená 09.05.2012, viď prílohu č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok), žalobca sa domáhal pôvodne voči žalovanej a jej manželovi jej zaplatenia podanou žalobou, pričom ešte pred podaním žaloby a už po postúpení pohľadávky (27.06.2013) žalobca (postupník) dňa 11.08.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, kedy sa stali splatnými všetky splátky splatné od 11.08.2013 do 10.02.2017 (t.j. do konečnej splatnosti úveru).

5. Konkrétne sa žalobca žalobou domáha zaplatenia sumy 2 082,47,- Eur [t.j. suma predstavujúca 83 splátok (83 x 25,09,- Eur = 2 082,47,- Eur, splatných cit.: „... od 10.04.2010 do 10.02.2017“)], s úrokom z omeškania z každej splátky osve splatnej za obdobie od 11.04.2010 do 11.08.2013 (t.j. do zosplatenia úveru žalobcom) v celkovej sume 145,86,- Eur a s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 2 082,47,- Eur od 12.08.2013, t. j. odo dňa nasledujúceho po dni kedy nastala mimoriadna splatnosť úveru, do zaplatenia, pričom v žalobe uviedol cit.: „Sumu 49,80 EUR predstavujúcu ostatné príslušenstvo a poplatky a sumu 181,69 EUR predstavujúcu úrok z omeškania si navrhovateľ v tomto konaní neuplatňuje.“

6. Prílohou žaloby boli: úverová zmluva z 30.08.2007; VOP pôvodného veriteľa v znení účinnom od 15.07.2007; rámcová Zmluva o postúpení pohľadávok č. 0655/2013/CE z 27.06.2013 s prílohou č. 1 o vyšpecifikovaní postúpenej pohľadávky; oznámenie pôvodného veriteľa o postúpení pohľadávky žalovaným z 09.07.2013 bez dokladu o jeho doručení a pokus žalobcu o zmier adresovaný žalovanej a jej manželovi z 13.02.2014.

7. Na výzvu okresného súdu žalobca 11.08.2014 predložil list z 22.07.2013 (č.l. 47 pôvodného spisu, pozn.) označený ako cit.: „Výzva k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“ v ktorom žalobca v čase po postúpení pohľadávky oznámil žalovanej a jej manželovi, že ako ich nový veriteľ z dôvodu, že sa omeškali so splácaním úveru, vyhlasuje jeho mimoriadnu splatnosť k 22.07.2013 s tým, že ich vyzval k okamžitej úhrade dlžnej sumy 2 652,72,- Eur najneskôr do 06.08.2013, pričom dlžná suma pozostávala zo základnej pohľadávky v sume 1 924,92,- Eur, z úrokov z omeškania v sume 516,79,- Eur, z ostatného príslušenstva v sume 49,80,- Eur, zo zákonných úrokov v sume 11,21,- Eur z cit.: „nákladov EOS“ v sume 150,- Eur.

8. Uznesením okresného súdu č. k. 6 C 228/2014-83 z 11.06.2016 (pôvodne nesprávny dátum vydania uznesenia „11.06.2012“ bol opravený opravným uznesením č. k. 3 C 121/2016-77 zo 04.04.2019, pozn.), bolo s právoplatnosťou od 05.02.2016 zastavené konanie o žalobe žalobcu voči manželovi žalovanej z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby voči nemu (doručené 12.05.2014) pre jeho úmrtie ešte pred

podaním žaloby, a konanie vo veci žaloby žalobcu voči žalovanej bolo s účinnosťou od 20.01.2016 vylúčené na samostatné konanie, ktoré je v súčasnosti vedené pod sp. zn. 3 C 121/2016.

9. Žaloba s prílohami bola za účelom vyjadrenia doručená žalovanej do vlastných rúk 03.11.2014 (č.l. 61 v spise sp. zn. 6 C 228/2014, pozn.), pričom žalovaná v podaní doručenom okresnému súdu 11.11.2014 žiadala cit.: „... uznať úver po E. premlčaný a to z dôvodu, že manžel 25.10.2013 zomrel.“

10. Podaním doručeným okresnému súdu 01.06.2015 (č.l. 74 v spise sp. zn. 6 C 228/2014, pozn.) žalobca navrhol, aby na strane žalovanej do konania pristúpil ako ďalší subjekt H. argumentujúc tým, že ako jeden z dedičov po zomrelom pôvodnom žalovanom (E., t.j. po zomrelom manželovi žalovanej, zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva aj za dlhy poručiteľa.

11. Od 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pričom podľa § 470 ods. 1 CSP: „Ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.“

12. Podľa § 79 CSP: „Na návrh žalobcu môže súd pripustiť, aby do konania pristúpil ďalší subjekt. Súhlas toho, kto má takto do konania pristúpiť, je potrebný, ak má vystupovať na strane žalobcu.“

13. V danej veci, najmä vzhľadom na zamietnutie žaloby, kedy sa okresný súd v konečnom dôsledku ani nezaoberal meritom veci, pretože žalobu zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu (viď. nižšie, pozn.), ako aj z dôvodu hospodárnosti konania a tiež z dôvodu, že vyhovením návrhu na pristúpenie ďalšieho subjektu do konania by došlo k zbytočnému predlžovaniu súdneho konania, okresný súd návrh na pristúpenie ďalšieho účastníka do konania na strane žalovanej zamietol, tak ako je to uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

14. Na pojednávaní konanom 05.11.2018, žalobca prehlásil, že trvá na podanej žalobe, pretože zo strany žalovanej nedošlo po podaní žaloby k žiadnemu plneniu a žalovaná v písomnom ospravedlnení svojej neúčasti na pojednávaní, ktoré bolo okresnému súdu doručené 04.10.2018 žiadala, aby súd cit.: „... úvery staršie ako 3r. po dátume splatnosti uznal za premlčané.“

15. Podaním doručeným okresnému súdu 03.12.2018 žalobca v reakcii na námietku premlčania vznesenú žalovanou oznámil, že žalobou z 03.03.2014 si na Okresnom súde Banská Bystrica uplatnil žalovanou neuhradené splátky úveru splatné od 10.04.2010 do 10.02.2017 v počte 83 a celkovej výške 2 082,47,- Eur s tým, že berie žalobu späť v časti cit.: „... uplatnených splátok a z nich uplatňovaný úrok z omeškania, pričom požadujeme od žalovaného zaplatenie neuhradených a nepremľčaných splátok ku dňu podania žaloby, t.j. 71 nepremľčaných predpísaných splátok splatných od 10.04.2011 do 10.02.2017 v celkovej výške 1.781,39 EUR.“ a tiež zobral žalobu späť aj v časti uplatnenej istiny 1 055,93,- Eur a úroku z omeškania, pričom navrhol, aby okresný súd žalovanú zaviazal k úhrade 1 781,39,- Eur s úrokom z omeškania:

8,5% zo sumy 25,09 EUR od 11.04.2011 do 11.08.2013 vo výške 4,98 EUR
8,5% zo sumy 25,09 EUR od 11.05.2011 do 11.08.2013 vo výške 4,81 EUR
8,5% zo sumy 25,09 EUR od 11.06.2011 do 11.08.2013 vo výške 4,63 EUR
8,5% zo sumy 25,09 EUR od 11.07.2011 do 11.08.2013 vo výške 4,45 EUR
8,5% zo sumy 25,09 EUR od 11.08.2011 do 11.08.2013 vo výške 4,27 EUR
8,5% zo sumy 25,09 EUR od 11.09.2011 do 11.08.2013 vo výške 4,09 EUR
8,5% zo sumy 25,09 EUR od 11.10.2011 do 11.08.2013 vo výške 3,91 EUR
8,5% zo sumy 25,09 EUR od 11.11.2011 do 11.08.2013 vo výške 3,73 EUR
8,5% zo sumy 25,09 EUR od 11.12.2011 do 11.08.2013 vo výške 3,56 EUR
8,5% zo sumy 25,09 EUR od 11.01.2012 do 11.08.2013 vo výške 3,38 EUR
8,5% zo sumy 25,09 EUR od 11.02.2012 do 11.08.2013 vo výške 3,20 EUR
8,5% zo sumy 25,09 EUR od 11.03.2012 do 11.08.2013 vo výške 3,03 EUR
8,5% zo sumy 25,09 EUR od 11.04.2012 do 11.08.2013 vo výške 2,85 EUR
8,5% zo sumy 25,09 EUR od 11.05.2012 do 11.08.2013 vo výške 2,67 EUR
8,5% zo sumy 25,09 EUR od 11.06.2012 do 11.08.2013 vo výške 2,49 EUR
8,5% zo sumy 25,09 EUR od 11.07.2012 do 11.08.2013 vo výške 2,31 EUR
8,5% zo sumy 25,09 EUR od 11.08.2012 do 11.08.2013 vo výške 2,13 EUR
8,5% zo sumy 25,09 EUR od 11.09.2012 do 11.08.2013 vo výške 1,95 EUR

8,5% zo sumy 25,09 EUR od 11.10.2012 do 11.08.2013 vo výške 1,78 EUR
8,5% zo sumy 25,09 EUR od 11.11.2012 do 11.08.2013 vo výške 1,60 EUR
8,5% zo sumy 25,09 EUR od 11.12.2012 do 11.08.2013 vo výške 1,42 EUR
8,5% zo sumy 25,09 EUR od 11.01.2013 do 11.08.2013 vo výške 1,24 EUR
8,5% zo sumy 25,09 EUR od 11.02.2013 do 11.08.2013 vo výške 1,06 EUR
8,5% zo sumy 25,09 EUR od 11.03.2013 do 11.08.2013 vo výške 0,89 EUR
8,5% zo sumy 25,09 EUR od 11.04.2013 do 11.08.2013 vo výške 0,71 EUR
8,5% zo sumy 25,09 EUR od 11.05.2013 do 11.08.2013 vo výške 0,54 EUR
8,5% zo sumy 25,09 EUR od 11.06.2013 do 11.08.2013 vo výške 0,36 EUR
8,5% zo sumy 25,09 EUR od 11.07.2013 do 11.08.2013 vo výške 0,18 EUR
8,5% zo sumy 25,09 EUR od 11.08.2013 do 11.08.2013 vo výške 0,00 EUR
8,5% zo sumy 2 082,47 EUR od 12.08.2013 do zaplattenia.

16. Žalovaná vo svojom vyjadrení zo 14.12.2018 k podaniu žalobcu doručenému okresnému súdu 03.12.2018 opätovne namietala premlčanie úveru ako celku. Pričom žalobca v reakcii na toto jej vyjadrenie podaním doručeným okresnému súdu 16.01.2019 konštatoval, že v súvislosti s námietkou žalovanej o premlčaní žalovaného nároku už zobral z časti svoju žalobu späť pričom ohľadom zostatku žalovaného nároku konštatoval nedôvodnosť premlčacej námietky žalovanej s odôvodnením, že uplatnením si nároku v premlčacej dobe na súde sa plynutie premlčacej doby počas súdneho konania prerušuje, s tým, že naďalej trvá na svojom žalobnom návrhu, aby bola žalovaná zaviazaná zaplatiť mu 1 781,39,- Eur (k úroku z omeškania sa žalovaný v tomto podaní nevyjadril, pozn.). Žalovaná v reakcii na toto podanie žalobcu, doručenej okresnému súdu 12.02.2019, s poukazom na to, že žalobca podal žalobu už po smrti jej manžela, žiadala žalobu zamietnuť, pričom podotkla, že o konaní pred Okresným súdom Banská Bystrica nemala vedomosť a považuje to za cit.: „podvod“.

17. Z dôvodu zmätočnosti a nejedoznačnosti v podaniach žalobcu o rozsahu čiastočného späť vzatia žaloby, žalobca na výzvu okresného súdu v podaní predloženom krátkou cestou na pojednávaní konanom 11.04.2019 uviedol, že žalobu berie späť v časti uplatnenej istiny v sume 301,08,- Eur (čo predstavuje 12 mesačných splátok splatných pred zosplatením úveru, k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti ktorého malo dôjsť cit.: „17.05.2013“, pozn.), ako aj v rozsahu úroku z omeškania z týchto splátok celkovo v sume 73,64,- Eur, s tým, že trvá na žalobe v rozsahu uplatnenej istiny v sume 1 781,39,- Eur (t.j. pôvodná istina 2 082,47,- Eur - 301,08,- Eur) s 8,5 % úrokom z omeškania osve z každej zo splátok splatných od 11.04.2011 do 11.08.2013, ako aj s cit.: „... 8,50 % zo sumy 1 781,39,- Eur od 12.08.2013 do zaplattenia.“

18. Podľa § 145 ods. 2 CSP: „Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.“

19. Podľa prvej vety § 146 ods. 1 CSP: „Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí.“

20. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby žalobcom, okresný súd so súhlasom žalovanej, ktorá v zmysle svojich vyjadrení popiera žalobu nie len v späť vzatej časti, ale ju popiera ako celok (podanie o späťvzátí bolo žalovanej doručené na vyjadrenie 07.02.2019, č.l. 61, pozn.), postupom podľa § 145 ods. 2 CSP v spojení s prvou vetou § 146 ods. 1 CSP, konanie v časti uplatnenej istiny v sume 301,08,- Eur s 8,5% úrokom z omeškania osve zo splátok splatných od 11.04.2010 do 11.08.2013, od 11.05.2010 do 11.08.2013, od 11.06.2010 do 11.08.2013, od 11.07.2010 do 11.08.2013, od 11.08.2010 do 11.08.2013, od 11.09.2010 do 11.08.2013, od 11.10.2010 do 11.08.2013, od 11.11.2010 do 11.08.2013, od 11.12.2010 do 11.08.2013, od 11.01.2011 do 11.08.2013, od 11.02.2011 do 11.08.2013 a od 11.03.2011 do 11.08.2013 v celkovej sume 73,64,- Eur zastavil, tak ako to je uvedené vo výroku II. tohto rozhodnutia.

21. Na výzvu okresného súdu, ohľadom splnenia povinnosti právnym predchodcom žalobcu (pôvodným veriteľom) pred postúpením pohľadávky žalobcovi podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o bankách“), žalobca vo svojom písomnom podaní doručenom okresnému súdu krátkou cestou na pojednávaní konanom 11.04.2019 uviedol, že vzhľadom na to, že žalovaná bola v omeškani so splatením svojho dlhu nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní, bola žalovaná pôvodným veriteľom opakovane vyzvaná na úhradu omeškaných

splátok a to výzvou z 21.12.2009 a výzvou z 20.05.2013 označenou ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“, na základe čoho má žalobca za to, že cit.: „... v konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a teda bolo preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 ZoB a porušeniu bankového tajomstva.“ Vzhľadom na uvedené žalobca označené výzvy z 21.12.2009 a z 20.05.2013 adresované žalovanej považuje za kvalifikované výzvy v zmysle požiadavky § 92 ods. 8 zákona o bankách, s tým, že keďže žalovaná doručovanie jej výzvy z 21.12.2009 nerozporovala, je podľa žalobcu jej doručenie potrebné považovať za nesporné. Žalobca okrem toho opakovane zdôraznil, že v konaní už predložil aj oznámenie postupcu (pôvodného veriteľa) o postúpení pohľadávky žalobcovi, ktoré bolo adresované žalovanej (spolu s podacím hárkom), ktorá skutočnosť podľa neho bez ďalšieho zakladá jeho aktívnu legitimáciu ako postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky, bez toho, aby okresný súd skúmal platnosť postúpenia pohľadávky ako prejudiciálnu otázku. V tejto súvislosti žalobca podotkol, že s jeho aktívnou legitimáciou nemožno spájať povinnosť pôvodného veriteľa podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, pretože cit.: „Zo systematického zaradenia tohto ustanovenia je zrejmé, že účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva.“, takže aj prípadné porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno podľa žalobcu spojiť s občianskoprávnym následkom neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, pretože toto ustanovenie nezakladá občianskoprávnu povinnosť vo vzťahu ku klientovi banky, t.j. v tomto prípade k žalovanej, ale zakladá iba administratívnu zodpovednosť banky voči Národnej banke Slovenskej republiky podľa § 50 ods. 1 zákona o bankách. Okrem toho žalobca poukázal na to, že žalovaná bola ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní nie len viac ako 90 dní, ale viac ako 1231 dní, takže podľa jeho názoru cit.: „...právny predchodca žalobcu by konal v súlade ust. § 92 ods. 8 ZoB (a teda by neporušil bankové tajomstvo) aj v takom prípade, ak by písomnú výzvu žalovaným nezasielal“ Napokon splnenie/nesplnenie povinnosti podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách právnym predchodcom žalobcu pred postúpením pohľadávky žalobcovi, žalobca argumentačne odôvodnil aj tzv. cit.: „súhlasom žalovanej“ daným v zmysle § 89 ods. 1 zákona o bankách, podľa relevantnej časti ktorého cit.: „... Banka alebo pobočka zahraničnej banky si so svojim klientom môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchylné od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť. ...“ Podľa žalobcu v zmysle citovaného ustanovenia o bankách došlo aj v danom prípade k individuálnemu dojednaniu súhlasu medzi žalovanou na jednej strane a právnym predchodcom žalobcu (Slovenskou sporiteľňou a. s.) na strane druhej o možnosti postúpenia pohľadávky banky voči žalovanej na tretiu osobu bez potreby realizovania predchádzajúceho súhlasu žalovanej alebo bez potreby realizácie predchádzajúcej výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Podľa žalobcu sa toto konkrétne dojednanie nachádzalo v bode 18.14. VOP, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy a podľa dojednania ktorého cit.: „Klient výslovne súhlasí s tým, že Banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje Pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či Banka vzniesla v súvislosti s takouto Pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie voči Klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom Banky.“ Podľa žalobcu si tak žalovaná a jeho právny predchodca dohodli odchylné od zákona o bankách cit.: „... možnosť postúpenia pohľadávky nepodmienenú počtom dní omeškania, prípadne zaslaním písomnej výzvy...“, s tým, že žalobca podotkol, že uvedené dojednanie nemožno považovať za také, ktoré by spôsobovalo nevyvážené postavenie zmluvných strán, pretože jednako je založené na zákonom zmocnení § 89 ods. 1 zákona o bankách a jednako je aj v súlade s § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého veriteľ môže svoju pohľadávku postúpiť inej osobe aj bez súhlasu dlžníka. Prílohou predmetného vyjadrenia žalobcu boli: list z 21.12.2009 adresovaný manželovi žalovanej, bez dokladu o jeho doručení v ktorom právny predchodca žalobcu oznamuje omeškanie so splácaním úveru a s tým, že ak tento nebude splatený právny predchodca žalobcu zverí jeho vymáhanie tretej osobe; listy z 20.05.2013 adresované žalovanej a jej manželovi s kópiami poštových doručení bez označenia ich doručovaného obsahu s tým, že zásielka adresovaná žalovanej bola vrátená ako nedoručená a zásielka adresovaná manželovi žalovanej s jeho nečitateľným podpisom mu mala byť doručená 28.05.2013, pričom v predmetných listoch právny predchodca žalobcu oznamuje, že nastala mimoriadna splatnosť úveru k cit.: „17.05.2013“ a list z 09.07.2013 adresovaný žalovanej bez dokladu o jeho doručení, ktorým pôvodný veriteľ oznamuje postúpenie pohľadávky žalobcovi.

22. Na pojednávaní konanom 11.04.2019 žalovaná uviedla, že úver splácala do doby, kým mala zamestnanie v Bardejovských pekárňach, keď o zamestnanie prišla úver nevládala splácať a preto sa snažila dohodnúť s právnym predchodcom žalobcu o úprave splátok, avšak ten nebol v tomto smere ústretový. Nemá vedomosť koľko prsne z úveru splatila, úver splácala sporadicky podľa finančných možností, pričom sa domnieva, že splatila viac ako polovicu.

23. Podaním doručeným okresnému súdu 18.11.2014 bolo oznámené, že do konania ako vedľajší účastník na strane žalovanej vstupuje Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, IČO: 42 343 828, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, avšak dňa 30.06.2015 doručilo oznámenie o vystúpení z konania. Podaním doručeným okresnému súdu 23.07.2014 oznámilo vstup do konania ako vedľajší účastník na strane žalovanej Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, IČO: 42 264 154, so sídlom Petrovská 10, Skalica, ktoré sa k veci vyjadrilo podaním doručeným okresnému súdu 09.10.2014 a v zmysle ktorého namietalo premlčanie dvanástich žalobcom uplatnených splátok splatných od 10.04.2010 do 10.03.2011, pričom toto občianske združenie súčasne požiadalo o prejednanie veci v ich neprítomnosti.

24. Okresný súd vykonal vo veci dokazovanie ústnymi a písomnými vyjadreniami sporových strán; oboznámením sa s listinnými dôkazmi v rozsahu, ako sú uvedené v bodoch 6., 7. a 21. tohto rozhodnutia a zistil nasledujúci skutkový stav.

25. Slovenská sporiteľňa a.s. (ďalej tiež aj len „banka“ alebo „pôvodný veriteľ“) uzavrela so žalovanou a jej manželom 30.08.2007 úverovú zmluvu č. 0452179662 na základe ktorej im banka poskytla spotrebný úver v sume 50 000,- Sk (1 659,70,- Eur), ktorý úver sa žalovaná a jej manžel zaviazali splácať v mesačných, celkovo 114 splátkach po 756,- Sk (25,09,- Eur) mesačne, vždy k 10. dňu v mesiaci, počnúc prvou splátkou splatnou k 10.9.2007 a s konečnou splatnosťou k 10.02.2017, pri úrokovej sadzbe 10,55 %.

26. Po tom čo mala banka listom z 21.12.2009 upozorniť manžela žalovanej na omeškanie s platením jeho záväzku, ktorého doručenie však nebolo listine žalobcom preukázané, banka ako pôvodný veriteľ mala na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0655/2013/CE z 27.06.2013, svoju pohľadávku, ktorú mala z predmetnej úverovej zmluvy voči žalovanej a jej manželovi, postúpiť žalobcovi, ktorý je nebankovým subjektom. Postúpenie pohľadávky v sume 2 491,51,- Eur mala banka podľa § 526 Občianskeho zákonníka oznámiť žalovanej a jej manželovi listami z 09.07.2013, ktorých doručenie však žalobca listine nepreukázal.

27. V rámci dokazovania okresný súd nemal preukázané kedy a či vôbec došlo k mimoriadnemu zosplateniu úveru, pretože v tomto smere žalobca uvádzal zmätočné a protichodné tvrdenia. Najsamprv z listu z 22.07.2013 (č.l. 47 pôvodného spisu, pozn.) označeného ako cit.: „Výzva k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“, ktorého doručovanie žalobca preukázal podacím hárkom, vyplýva, že mimoriadnu splatnosť úveru vyhlásil už žalobca (postupník) po postúpení mu pohľadávky z predmetnej úverovej zmluvy pôvodným veriteľom, pričom žalobca mal vyhlásiť jeho mimoriadnu splatnosť k 22.07.2013. Z listov z 20.05.2013 (predložených okresnému súdu 11.04.2019, pozn.), ktorých doručovanie bolo preukazované doručenkami avšak bez uvedenia nimi doručovaného obsahu (žalovanej nebolo preukázané doručenie, pozn.), zasa vyplýva, že mimoriadnu splatnosť úveru mal vyhlásiť ešte pôvodný veriteľ (postupca) a to ku dňu 17.05.2013. No a napokon do tretice žalobca si zasa žalovanú sumu uplatňuje v časti v splátkach splatných ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, ku ktorej v zmysle žaloby a jej petitu malo dôjsť ku dňu 11.08.2013.

28. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.“

29. Podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka účinného v rozhodnom čase, patrila Zmluva o úvere medzi tzv. absolútne obchody, avšak v danom prípade právny vzťah medzi zmluvnými stranami založený dotknutou zmluvou o spotrebiteľskom úvere, bolo vzhľadom na jej spotrebiteľský charakter potrebné posudzovať aj podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré popri ostatných zákonoch o ochrane spotrebiteľa (zákon č. 634/1992 Zb., resp. č. 250/2007 Z.z.) a zákonoch o

spotrebiteľských úveroch (č. 258/2001 Z.z., resp. č. 129/2010 Z.z.) predstavujú základný právny rámec ochrany spotrebiteľa.

30. Podľa § 52 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.“

31. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.“

32. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.“

33. Vykonaným dokazovaním mal okresný súd v prvom rade za preukázané, že medzi Slovenskou sporiteľňou a.s., t.j. medzi pôvodným veriteľom a žalovanou nepochybne existoval občianskoprávny záväzkový vzťah spotrebiteľského charakteru a to titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou, pretože pri jej uzatváraní žalovaná ako spotrebiteľ nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti avšak pôvodný veriteľ (predchodca žalobcu) ako dodávateľ konal. Žalobca nepopieral postavenie žalovanej v zmluvnom vzťahu so Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako spotrebiteľa, ani spotrebiteľský charakter úveru. Preto nemôžu byť pochybnosti o použití ustanovení Občianskeho zákonníka na posúdenie náležitostí celej úverovej zmluvy, vrátane podmienok, za ktorých bol úver poskytnutý i prechodu práv a povinností zo zmluvného vzťahu z pôvodného veriteľa na žalobcu.

34. Avšak ešte prv, ako by okresný súd pristúpil k vecnému skúmaniu úverovej zmluvy a tým k skúmaniu danosti a dôvodnosti žalovaného nároku, ktorý mal žalobca nadobudnúť zmluvou o postúpení pohľadávky od banky (t.j. od pôvodného veriteľa), bolo nevyhnutným skúmať otázku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, ktorou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo 205/2009 z 29. 6. 2010). V danom prípade si žalobca odvodzuje svoju aktívnu vecnú legitímáciu na podanie žaloby od zmluvy o postúpení mu pohľadávky pôvodným veriteľom.

35. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.“

36. Podľa § 525 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v rozhodnom čase „Postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom.“

37. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v rozhodnom čase „Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.“

38. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o bankách“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.“

39. Podľa § 89 ods. 1 zákona o bankách v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy „Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné pri každom obchode požadovať preukázanie totožnosti klienta okrem obchodov uvedených v odseku 4; pri každom obchode je klient povinný vyhovieť každej takejto žiadosti banky alebo pobočky zahraničnej banky. Vykonávanie obchodu so zachovaním anonymity klienta banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné odmietnuť.“

40. V danom prípade, pri posúdení účinnosti postúpenia pohľadávky z pôvodného veriteľa (banky) na žalobcu (nebankový subjekt) a teda pri posúdení danosti aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, okresný súd musel v prvom rade zohľadniť jednako špecifický charakter zmluvných subjektov zmluvy o úvere na základe ktorej bola vzniknutá pohľadávka predmetom postúpenia a jednako musel zohľadniť aj špecifický charakter zmluvných subjektov zmluvy o postúpení pohľadávky. Jednotiacim znakom týchto dvoch vzťahov je, že ich subjektom bola v oboch prípadoch banka, t.j. subjekt ktorý poskytuje úvery na základe bankovej licencie, takže v danom prípade došlo k postúpeniu pohľadávky banky, ktorá mala v úverovom vzťahu voči žalovanej dominantnejšie postavenie a žalovaná v postavení spotrebiteľa mala v tomto vzťahu postavenie výrazne slabšej strany, ktoré musí byť vyvážené poskytnutím zvýšenej ochrany jej práv aj z hľadiska zvýšenej kontroly splnenia všetkých zákonne deklarovaných predpokladov na postúpenie takejto špecifickej, z nerovného vzťahu vznikajúcej pohľadávky (bankovej pohľadávky) prihliadnúc súčasne aj na to, že banka týmto svojim úkonom (rozumej postúpením pohľadávky) dostala žalovanú (spotrebiteľku) do právneho vzťahu s iným subjektom (rozumej s postupníkom), ktorého výber žalovaná nemala možnosť ovplyvniť, keďže v zmysle Občianskeho zákonníka na postúpenie pohľadávky inému subjektu nie je potrebný súhlas dlžníka (t.j. v danom prípade žalovanej).

41. Majúc na zreteli uvedené okresný súd konštatuje, že pri postúpení bankovej pohľadávky musia byť splnené, nie len všeobecne deklarované pravidlá postúpenia akejkoľvek pohľadávky v zmysle Občianskeho zákonníka, ale v záujme ochrany spotrebiteľa musia byť navyše splnené aj osobitné predpoklady dané špecifickosťou tejto pohľadávky poskytovanej len na základe bankovej licencie a to predpoklady stanovené aj zákonom o bankách, upravujúceho tento osobitný druh (bankového) podnikania. Preto okresný súd ex offio skúmal nie len splnenie univerzálnych zákonných predpokladov postúpenia pohľadávky v zmysle Občianskeho zákonníka, ale skúmal aj splnenie osobitných nadstavbových predpokladov na postúpenie „bankovej“ pohľadávky podľa v rozhodnom čase (rozumej v čase postúpenia) účinného § 92 ods. 8 zákona o bankách, tobôž ak k postúpeniu pohľadávky bez možnosti zásahu žalovanej (spotrebiteľa) došlo na nebankový subjekt (žalobcu), ktorý, ako to aj sám žalobca uvádza nie je administratívnoprávne kontrolovateľný a postihnuteľný Národnou bankou Slovenskej republiky (ďalej len „národná banka“).

42. Ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách sa sledovalo sprísnenie postúpenia cesie bankovej pohľadávky zo sféry kontrolovanej národnou bankou a umožniť dlžníkovi, ktorý poruší zmluvné

podmienky, aby v primeranom čase vykonal nápravu a zotrval vo vzťahu s bankou, s ktorou dojednal finančnú službu. Záonné podmienky akými sú napr. postúpenie iba splatnej pohľadávky, písomná výzva, 90 dňová lehota nepodporujú záver, že by hlavným cieľom sprísnenia cesie bankovej pohľadávky bola ochrana bankového tajomstva. Pre úplnosť je treba dodať, že s účinnosťou od 01.01.2017 zákonom č. 299/2016 Z.z. zákonodarca pristúpil k ďalšiemu sprísneniu postúpenia bankovej pohľadávky v spotrebiteľských veciach, a to k zúženiu okruhu subjektov, na ktoré je možné postúpiť bankovú pohľadávku (napr. splatenie vkladu do základného imania u postupníka najmenej 500 000,- Eur, vylúčenie obchodníkov s oprávnením poskytovať spotrebiteľské úvery do 10 000,- Eur a pod.). Striktné podmienky postúpenia pohľadávky vo svojom súhrne opodstatňujú záver o zákaze postúpenia bankovej pohľadávky so súčasným stanovením výnimiek z tohto zákazu a nepodporujú záver o možnosti odklonu od pravidla cesie bankovej pohľadávky v neprospech spotrebiteľa (viď. tiež odkaz 72c v § 89 ods.1 zákona o bankách).

43. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už (1) splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek výzve (3) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť kumulatívne splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie (napr. Krajský súd v Prešove sp. zn. 6Co 119/2013, sp. zn. 19Co 194/2015, sp. zn. 4Co 145/2014, Okresný súd Trenčín sp. zn. 11C 233/2014, Okresný súd Banská Bystrica sp. zn. 12C 152/2014, Okresný súd Galanta sp. zn. 15C 33/2014, Okresný súd Svidník sp. zn. 5C 430/2013).

44. Vzhľadom na uvedené okresný súd konštatuje, že pri postúpení pohľadávky pôvodného veriteľa (banky, postupcu), ktorú mal voči žalovanej, na žalobcu (postupníka), boli síce splnené všeobecné formálne právne predpoklady postúpenia pohľadávky stanovené Občianskym zákonníkom (t.j. okresný súd nezistil, že by postúpeniu pohľadávky Slovenskou sporiteľňou a.s. na žalobcu bránila dohoda, ktorá by bola uzavretá medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. a žalovanou), avšak v konaní nebolo žalobcom preukázané, žeby si banka pred postúpením pohľadávky splnila aj zákonnú povinnosť podľa v rozhodnom čase účinného cit. § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorý vyžadoval, aby banka pred zamýšľaným postúpením pohľadávky inému subjektu, ktorého výber ako už bolo konštatované spotrebiteľ (klient) nemôže ovplyvniť, dala tento svoj zamýšľaný postup na vedomie spotrebiteľovi a to písomnou výzvou na plnenie s upozornením, že aj keď napriek tejto výzve bude spotrebiteľ viac ako 90 kalendárnych dní s plnením čo i len časti svojho záväzku voči banke v omeškaní, musí si byť spotrebiteľ vedomý a musí počítať s tým, že banka aj bez jeho súhlasu svoju pohľadávku voči nemu môže postúpiť inému aj nebankovému subjektu, t.j. subjektu voči ktorému už spotrebiteľ nebude požívať ochranu v zmysle ochrany svojich citlivých údajov tvoriacich predmet bankového tajomstva, vymožiteľnej národnou bankou. Inými slovami povedané, v záujme ochrany slabšej strany vo vzťahu s bankou, t.j. v záujme ochrany spotrebiteľa z hľadiska ochrany jeho citlivých údajov tvoriacich predmet bankového tajomstva, pred ich sprístupnením tretím osobám nebankového charakteru, ktorých postupy sú z hľadiska nakladania a spracovania s týmito údajmi nekontrolovateľné a nevyožiteľné národnou bankou, dal podľa okresného súdu zákonodarca v § 92 ods. 8 zákona o bankách spotrebiteľovi možnosť, rozhodnúť sa, či aj napriek písomnej výzve banky na plnenie podstúpi riziko, aby jeho údaje boli sprístupnené nebankovému subjektu ak po výzve nebude viac ako 90 kalendárnych dní banke plniť a tak aby bolo nakladanie s jeho údajmi nekontrolovateľné národnou bankou alebo spotrebiteľ bude konať s vedomím, že sám svojím konaním, keď ani po takejto výzve banky viac ako 90 kalendárnych dní nebude banke plniť, sa pripravil o ochranu nakladania so svojimi údajmi tvoriacimi predmet bankového tajomstva. Podľa okresného súdu banka nezaslaním predmetnej výzvy spotrebiteľovi podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, nie je oprávnená spotrebiteľa o toto jeho rozhodnutie (v lehote min. 90 kalendárnych dní po zaslaní výzvy, pozn.) pripraviť, resp. tomuto oprávneniu spotrebiteľa korešponduje zákonná povinnosť banky, aby pred zamýšľaným postúpením svojej pohľadávky voči spotrebiteľovi na tretiu osobu (aj nebankového charakteru), takúto výzvu spotrebiteľovi zaslala, aby toto postúpenie pohľadávky bolo účinné aj z hľadiska zákonných požiadaviek zákona o bankách. Písomná výzva podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách je faktickým úkonom, ktorý je nevyhnutnou podmienkou možnosti ďalšieho právneho úkonu, a to postúpenia pohľadávky zo strany banky na osobu, ktorá nie je bankou aj bez súhlasu jej klienta (spotrebiteľa), po uplynutí zákonom stanovenej lehoty min. 90 kalendárnych dní. V prípade, ak tento faktický úkon nebol preukázateľne vykonaný a doručený žalovaným, nemôže byť platná ani zmluva o postúpení, z ktorej žalobca odvodzuje svoju aktívnu vecnú legitímáciu.

45. Vo vzťahu k argumentácii žalobcu totiž okresný súd konštatuje, že súdna prax sa už odklonila od judikatúry (napr. Najvyšší súd SR sp. zn. 4 Obo 210/01, pozn.), v zmysle ktorej relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky už bez ďalšieho postačuje na založenie aktívnej vecnej legitímácie postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má z takéhoto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako predbežnú otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Podľa novej judikatúry (napr. Najvyšší súd SR sp. zn. 2 Obo 49/2008 zo 14.05.2008 alebo sp. zn. 1 Cdo 76/2007 z 28.01.2009) v spore o neplatnosť zmluvy o postúpení, resp. v spore o splnenie neuhradenej postúpenej pohľadávky je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti ku skutočnostiam, ktoré majú za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu zmluvy o postúpení pohľadávky, ak v konaní vyjdú najavo.

46. Okresný súd v uvedených súvislostiach príkladmo poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 Cdo 26/2017 z 28.03.2018, v ktorom je uvedený: „Ak zákonným dôsledkom rozporu právneho úkonu (nerozhodno či obsahu úkonu alebo len jeho účelu) so zákonom je v sfére súkromného práva jeho neplatnosť, podľa názoru dovolacieho súdu neexistuje prakticky žiadny priestor pre inú interpretáciu úpravy rozhodnej aj pre výsledok konania v prejednávanej veci než tú, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 O.z)“

47. Obdobne v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 147/2017 z 24.04.2018 je uvedený: „Dovolací súd preto konštatuje, že v prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Dovolací súd preto uzatvára, že následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 OZ alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť postupnej zmluvy pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia, musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť.“

48. V danom prípade okresný súd neprisvedčil argumentácii žalobcu, že banka (Slovenská sporiteľňa a. s.) pred postúpením mu pohľadávky voči žalovanej, realizovala voči žalovanej aj výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorú výzvu žalobca stotožnil s výzvami z 21.12.2009 a z 20.05.2013 označenou ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“, resp. označené výzvy žalobca považuje za kvalifikované výzvy v zmysle požiadavky § 92 ods. 8 zákona o bankách. S týmto tvrdením sa okresný súd nestotožňuje, pretože pokiaľ ide o prvú z výziev (z 21.12.2009) tá nemohla byť realizovaná minimálne 90 kalendárnych dní pred postúpením pohľadávky žalobcovi v zmysle požiadavky § 92 ods. 8 zákona o bankách, ku ktorému (rozumej postúpeniu) došlo až 27.06.2013 a navyše táto výzva nemá náležitosti zákonnej výzvy podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách (nie je v nej uvedená lehota minimálne 90 kal. dní na plnenie pred postúpením pohľadávky), nehovoriac o tom, že doručenie tejto výzvy žalovanej žalobca nepreukázal, pričom v tomto smere nepostačuje tvrdenie, že jej doručenie sa má za preukázané, keďže jej nedoručenie žalovaná nerozporovala. Žalovaná nemôže rozporovať skutočnosť o ktorej nemá ani vedomosť a je nie len povinnosťou tvrdenia ale aj dôkaznou povinnosťou žalobcu hodnoverne a nespochybniteľne preukázať tvrdené skutočnosti. Pokiaľ ide o druhú výzvu (z 20.05.2013), táto bola voči žalovanej bankou realizovaná síce pred postúpením pohľadávky, avšak na úplne inom právnom základe a to na podklade § 565 Občianskeho zákonníka a nie na podklade § 92 ods. 8 zákona o bankách, pretože ako už aj z jej označenia vyplýva, jedná sa o výzvu na plnenie s následkom zosplatnenia celého úveru a nie s následkom postúpenia pohľadávky inému subjektu, ako to vyžaduje § 92 ods. 8 zákona o bankách. Podľa okresného súdu žalobca v tomto prípade neprijateľne kumuluje dve rozdielne výzvy s dvoma rôznymi právnymi účinkami na právny status spotrebiteľa (klienta) a tvrdí, že banka pred postúpením mu pohľadávky si splnila povinnosť podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, avšak nepreukázal, žeby banka skutočne žalovanej zaslala výzvu v zmysle označeného ustanovenia zákona o bankách, poskytujúcej spotrebiteľovi (žalovanej) ochranu resp. možnosť takejto ochrany pred porušením bankového tajomstva, ktorá skutočnosť musí byť v tejto osobitnej výzve explicitne uvedená a tak daná spotrebiteľovi (žalovanej) na vedomie s možnosťou rozhodnúť sa či bude alebo nebude banke plniť.

49. Inými slovami, žalobca v konaní netvrdil a ani nepredložil žiadnu výzvu Slovenskej sporiteľne a.s. pre žalovanú, ktorou by ju minimálne 90 kalendárnych dní pred postúpením pohľadávky žalobcovi vyzýval na zaplatenie dlžnej sumy a súčasne by ju upozornil na možnosť postúpenia. Preto sa podľa okresného súdu nepreukázalo platné postúpenie predmetnej pohľadávky na postupníka t.j. na žalobcu, ktorý nie je bankou (napr. Krajský súd v Trnave sp. zn. 24Co/722/2015 z 10.08.2016, Krajský súd v Prešove sp. zn. 19 Co/50/2017 zo 17.08.2017, sp. zn. 7Co/7/2017 z 24.08.2017, sp. zn. 2Co/220/2016 z 30.08.2017, sp. zn. 20Co/124/2016 z 28.09.2017), a tým nebola dodržaná ani lehota 90 kalendárnych dní, ktorá je určená pre klienta na plnenie svojho dlhu, čím môže docieľiť nepostúpenie pohľadávky z banky na iný subjekt. Je nutné podotknúť, že ak neboli splnené uvedené podmienky, je irelevantné s akou sumou bola žalovaná v omeškaní, ak nebolo preukázané vyhotovenie ani doručenie jej tejto výzvy a tiež zákonná lehota za účelom možnosti splnenia dlhu pred jeho postúpením.

50. Okresný súd nespochybňuje právo banky (Slovenská sporiteľňa a.s.) zbaviť sa rizikovej pohľadávky hoci aj jej postúpením na iný subjekt, ktorý nemusí byť ani bankou, avšak súčasne je tohto názoru, že je treba chrániť v tomto vzťahu s bankou aj slabšie postavenie klienta (spotrebiteľa), ktorému zasa nemožno brániť aby sa rozhodol či s rizikom neplnenia svojho záväzku voči banke budú sprístupnené jeho citlivé údaje tvoriace bankové tajomstvo inému nebankovému subjektu, resp. má právo minimálne byť si vedomý takéhoto postupu banky v prípade, že banke nebude plniť. Slovenská sporiteľňa a.s. bola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku, ktorá je predmetom tohto sporu voči žalovanej na žalobcu len po tom, ak bol klient napriek jej písomnej výzve, ktorá by bola doručená nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, a to aj bez súhlasu klienta. V prípade, že takéto predpoklady splnené neboli, bolo potrebné na takúto pohľadávku hľadieť ako na nepostupiteľnú, teda pohľadávku ktorej postúpenie by bolo v priamom rozpore so zákonom. Z tohto dôvodu by potom samotná zmluva o postúpení pohľadávky v časti týkajúcej sa takejto nepostupiteľnej pohľadávky bola absolútne neplatným právny úkonom, na ktorú neplatnosť bol povinný okresný súd v konaní ex offa aj bez námietky žalovanej prihliadnuť (napr. Krajský súd v Trnave sp.zn. 26Co/445/2015 z 19.04.2016).

51. Okresný súd sa nestotožňuje s názorom žalobcu, že z nesplnenia podmienok definovaných v § 92 ods. 8 zákona o bankách nemôže vyvodzovať závery o platnosti, resp. neplatnosti posudzovaného postúpenia. Podľa názoru okresného súdu, tak ako už bol uviedol (aj vzhľadom na citovanú judikatúru, pozn.) ide totiž o lex specialis upravujúci postup pri postupovaní bankovej pohľadávky. Nemôžu byť pochybnosti v tom, že obmedzenia banky vyplývajúce z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách treba považovať za imanentnú súčasť ústavného práva či už fyzickej osoby alebo právnickej osoby na ochranu pred neoprávneným zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov tvoriacich predmet bankového tajomstva (čl. 19 ods. 3 Ústavy SR) v tomto prípade údajov o jeho majetkových pomeroch. Odovzdanie údajov o poskytnutom úvere a jeho podmienkach bankou tretej osobe bez splnenia podmienok § 92 ods. 8 zákona o bankách je tak treba považovať za neoprávnené zverejnenie údajov o osobe dlžníka vrátane údajov o jeho majetkových pomeroch. Bez významu v tejto súvislosti totiž nie je skutočnosť, že poskytovateľ úveru, v tomto prípade banka, je v súvislosti s rozhodovaním o žiadosti spotrebiteľa o poskytnutie úveru, povinný zo zákona o spotrebiteľských úveroch zisťovať schopnosti žiadateľa o úver, úver splácať a nespore v rámci toho zisťovať aj jeho najmä rodinné a majetkové pomery, pričom tieto údaje tvoria obsah dokumentácie o záväzkovom vzťahu ktorú, ako to výslovne vyplýva z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, je banka povinná pri postúpení pohľadávky, odovzdať postupníkovi. Vzhľadom na uvedené tak nemôžu byť pochybnosti o tom, že podmienky postúpenia pohľadávky bankou tak, ako vyplývajú z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, treba považovať za zákonom stanovené podmienky, ktoré musia byť naplnené pre možnosť banky svoju pohľadávku z úveru postúpiť na inú osobu. Bez ich splnenia je postup banky v rozpore s týmto zákonným ustanovením, teda odporuje zákonu, v dôsledku čoho zmluva o postúpení pohľadávky, ktorú by banka bez súhlasu dlžníka, napriek tomu s treťou osobou uzavrela, je podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná (napr. Krajský súd v Prešove sp. zn. 19 Co/50/2017, sp. zn. 7Co/7/2017, sp. zn. 2Co/220/2016, sp. zn. 20Co/124/2016).

52. V súvislosti s argumentáciou žalobcu, že banka pred postúpením mu pohľadávky nemusela realizovať výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, pretože žalovaná bola v omeškaní s plnením záväzku viac ako 90 kalendárnych dní, okresný súd konštatuje, že táto argumentácia neobstoí, pričom v tomto smere podporne poukazuje na výklad § 92 ods. 8 zákona o bankách Krajským súdom v Žiline v rozhodnutí sp. zn. 7Co/715/2015 z 24.02.2016, ktorý uvádza, že uvedené zákonné ustanovenie v prvej vete hovorí o tom, že ak bola doručená písomná výzva banky na úhradu dlžnej sumy, napriek

ktorej však za obdobie dlhšie ako 90 kalendárnych dní túto dlžnú sumu dlžník neuhradí, môže banka pohľadávku postúpiť inej osobe, ktorá nie je bankou aj bez jeho súhlasu. Veta druhá hovorí o tom, že banka takéto právo nemôže uplatniť, ak by jej klient pred postúpením uhradil omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva. Banka však aj v prípade, že klient uhradí omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva, môže pohľadávku postúpiť v prípade, ak súčet všetkých omeškaní so splnením, čo i len časti toho istého peňažného záväzku voči banke, alebo pobočke zahraničnej banky, presiahol jeden rok. Inými slovami povedané, banka musí najskôr klienta vyzvať na úhradu peňažného záväzku, s ktorým je v omeškaní, ak po tejto výzve dlhšie ako 90 kalendárnych dní klient neuhradí peňažný záväzok môže banka postúpiť pohľadávku aj na tretiu osobu, ktorá nie je bankou. V prípade, ak by aj po uplynutí 90 dní klient svoj peňažný záväzok, s ktorým je v omeškaní, uhradil, takto banka postupovať nemôže, ak však po uplynutí 90 dní klient svoj omeškaný peňažný záväzok uhradí, ale ide o peňažný záväzok, s ktorým je v omeškaní dlhšie ako 1 rok, môže banka aj napriek tejto úhrade pohľadávku postúpiť na iný subjekt. Uvedené vyplýva aj z formulácie „napriek písomnej výzve...“, čo znamená, že najskôr musí byť vždy vyhotovená a odoslaná písomná výzva a potom môže nastať situácia, že klient bude dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní alebo nebude, s tým, že ak aj v tejto 90 dňovej lehote bude klient plniť avšak bude plniť záväzok s ktorým bol v omeškaní viac ako rok banka je napriek úhrade v tomto prípade viac ako ročného omeškania oprávnená postúpiť pohľadávku inému aj nebankovému subjektu, teda táto okolnosť je až následná po realizovanej výzve (t.j. doba omeškania nie je dôležitá na splnenie povinnosti zaslať výzvu, pozn).

53. Napokon sa okresný súd musel vysporiadať aj s argumentáciou žalobcu, že podľa jeho názoru jeho právny predchodca (banka) nemusel realizovať pred postúpením pohľadávky výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, pretože banka pri uzatváraní zmluvy o úvere využila zákonom, konkrétne § 89 ods. 1 zákona o bankách, jej dané zmocnenie dojednať sa s klientom odchylné od zákona o bankách, pričom podľa žalobcu banka toto oprávnenie aj využila a pri uzatváraní úverovej zmluvy sa so žalovanou a jej manželom vo všeobecných obchodných podmienkach (VOP) mali dohodnúť, že banka bude aj bez súhlasu žalovanej a bez akejkoľvek predchádzajúcej výzvy oprávnená postúpiť inému subjektu svoju pohľadávku voči žalovanej a to ci.: „...akékoľvek svoje Pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú...“

54. V týchto súvislostiach okresný súd podotýka, že uvedená obranná argumentácia žalobcu je účelová a vyfabulovaná, takže jej nie je možné uveriť, pretože v čase uzavretia úverovej zmluvy (30.08.2007) účinné znenie ustanovenia § 89 ods. 1 zákona o bankách (viď vyššie) ani neumožňovalo uzavretie takejto dohody (toto ustanovenie bolo v tomto smere novelizované až neskôr s účinnosťou od 01.06.2013, pozn.), t.j. toto ustanovenie neobsahovalo zmocňovacie oprávnenie o ktorom pojednávajú žalobca, takže v skutočnosti medzi pôvodným veriteľom (bankou) a žalovanou ani k takejto od zákona odchyľnej dohode dôjsť nemohlo.

55. Navyše okresný súd nad rámec uvádza, že aj keby k takejto dohode bolo došlo (čo nedošlo) jednalo by sa podľa okresného súdu o neprijateľné zmluvné dojednanie a to z viacerých aspektov. Jednako keďže toto dojednanie sa malo nachádzať nie priamo v úverovej zmluve, ale len vo VOP, z označenia ktorých - „všeobecné“ vyplýva, že ide o všeobecne platné obchodné podmienky, t.j. platné pre neurčité množstvo obdobných prípadov, nemožno mať takéto dojednanie za individuálne dojednané medzi bankou a klientom (spotrebiteľom) v zmysle požiadavky § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nehovoriac o tom, že klient signuje len úverovú zmluvu nie však VOP. Takéto dojednanie, ktoré by bolo súčasťou VOP by bolo bankou dopredu pripravené pre široký okruh jej klientov bez možnosti žalovaných akýmkoľvek spôsobom sa podieľať na ich tvorbe a ovplyvniť ich obsah, t.j. žalovaná by ju musela prijať, ak chcela vstúpiť do zmluvného vzťahu so Slovenskou sporiteľňou, a.s.. Okrem toho dojednanie ktoré citoval žalobca by bolo neprijateľným aj z dôvodu, že podľa okresného súdu by vytváralo výraznú nerovnováhu v pomere síl oboch zmluvných strán (t.j. banky na jednej strane a klienta na strane druhej) a to jednako z hľadiska že klient by sa vopred vzdával svojich práv ohľadom akýchkoľvek aj budúcich svojich záväzkov čo je v rozpore s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka a jednako touto zmluvnou podmienkou by banka obchádzala ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktoré je kogentným ustanovením a dohodou zmluvných strán sa od neho nemožno odchyliť a tiež, žalovaná ako spotrebiteľ už vopred pri samotnom uzavretí zmluvného vzťahu s bankou dával súhlas s postúpením akýchkoľvek pohľadávok bankou voči nemu ako dlžníkovi na tretiu osobu (teda aj na zahraničný subjekt, voči ktorému domôcť sa práva zo strany spotrebiteľa by bolo značne sťažené), zatiaľ čo žalovaná takýto súhlas banky na postúpenie pohľadávky voči banke, resp. prevod záväzku voči banke na tretiu osobu nedostala

a postúpiť svoju prípadnú pohľadávku voči banke bola oprávnená iba s predchádzajúcim písomným súhlasom banky.

56. Vzhľadom na uvedené okresný súd nemá pochybnosti, že aj keby došlo k takémuto zmluvnému dojednaniu, jednalo by sa o zmluvnú podmienku neprijateľnú podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ale tiež absolútne neplatnú podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Absolútne neplatná zmluvná podmienka nemôže zakladať akékoľvek právo alebo povinnosť, v dôsledku čoho banka nebola oprávnená postúpiť pohľadávku voči žalovanej žalobcovi, bez dohody so žalovanou (napr. Okresný súd Žilina č.k. 6C 285/2013-172, ktorý rovnakú zmluvnú podmienku vo VOP Slovenskej sporiteľne, a.s. určil pre jej neprijateľnosť podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka za neplatnú podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, ktoré rozhodnutie bolo potvrdené Krajským súdom v Žiline č. k. 7Co 270/2016-210).

57. Keďže žalobca ani po výzve okresného súdu nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitimáciu, t.j. nepreukázal, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia v právnom vzťahu, z ktorého odvodzuje žalobou uplatnený nárok, okresný súd žalobu v zvyšnej (rozumej nezastavenej) časti zamietol. Vzhľadom na tento právny záver bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími námietkami a argumentmi žalobcu, ktorými preukazoval oprávnenosť ním uplatneného nároku.

58. Na záver nedá okresnému súdu nepoznamenať, že v konaniach so slabšou stranou, ktorým konaním je nepochybne aj spotrebiteľský spor, je žalobca (dodávateľ) povinný aj bez výzvy okresného súdu, už s podaním žaloby nie len tvrdiť, ale aj hodnoverne preukázať všetky pre rozhodnutie kľúčové skutočnosti. V danom prípade, bol okresný súd nútený opakovane vyzývať žalobcu na spresnenie jeho protichodných tvrdení a predkladaných dôkazných prostriedkov, pričom napokon aj tak napr. v bode zosplatnenia úveru ostala vec sporná, keďže nie je zrejmé ktorý subjekt (či postupca alebo až postupník) a kedy úver zosplatnil. V tejto súvislosti okresný súd uvádza, že z prvotne žalobcom produkovaného dôkazu vyplýva, že úver spoplatnil po postúpení pohľadávky až žalobca (nebankový subjekt), pričom v tejto súvislosti je okresný súd zastáva názor, že nezosplatnený úver môže spravovať len bankový subjekt, ktorý je držiteľom bankového povolenia v súlade s príslušnými právnymi predpismi. Skutočnosť, že predčasné mimoriadne zosplatnenie úveru by vykonal samotný žalobca po tom, čo mu bola pohľadávka postúpená, by nemalo žiadnu váhu, keďže na takýto úkon je oprávnená jedine banka. Ak by sa takáto možnosť pripustila, spotrebiteľia vstupujúci do právneho vzťahu s bankou by sa ocitli v zmluvnom vzťahu s iným nebankovým subjektom, čím by nastal rozpor s požiadavkou náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa vyžadovaná v súlade so Smernicou o nekalých obchodných praktikách (napr. Krajský súd v Prešove sp. zn. 19Co/177/2014).

59. Ak by k postúpeniu pohľadávky došlo skôr, ako k jej zosplatneniu, t.j. ak by v čase postúpenia postupovaná pohľadávka nebola v celosti splatná jednalo by sa o rozpor s § 92 ods. 8 zákona o bankách a postúpenie pohľadávky by nebolo možné považovať za platné. Postúpenie nesplatenj pohľadávky banky by malo za následok neprípustný vstup nového subjektu do živého právneho vzťahu s bankou, ktorý je spravovaný osobitným právnym predpisom, a to zákonom o bankách, a to napriek tomu, že takýto subjekt nemá štatút banky (napr. Krajský súd v Prešove sp. zn. 6 Co/104/2018).

60. Okresný súd v súvislosti s problematikou postúpenia nespoplatneného úveru poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co 203/2015, ktoré sa týka postupovania pohľadávok právneho predchodcu žalobcu (postupcu v predmetnom konaní), na odklon od ktorého nevidí dôvod a v plnom rozsahu sa s jeho závermi stotožňuje cit.: „Predmetný splátkový úver vo výške 29.000,- Sk (962,62 eur) poskytla žalovanej Slovenská sporiteľňa, a. s. na základe zmluvy z 28. 8. 2006. V zmysle tejto zmluvy mala konečná splatnosť úveru nastať dňa 20. 8. 2011. Pohľadávku z tohto úveru Slovenská sporiteľňa, a. s. postúpila Advokátskej kancelárii Havel & Holásek, spol. s r. o. (právny zástupca žalobcu) zmluvou o postúpení pohľadávok z 21. 10. 2010. Z Čl. 7.6 bod 7.6.1 Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a. s., v prípade porušenia zmluvnej povinnosti zo strany dlžníka bola Slovenská sporiteľňa, a. s., oprávnená okrem iného vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru alebo zmluvu o úvere vypovedať, prípadne od nej odstúpiť. Slovenská sporiteľňa, a. s., nevyužila ani jednu z týchto možností a pohľadávku teda postúpila spomenutej spoločnosti bez toho, aby úver nadobudol mimoriadnu splatnosť, resp. bez toho, aby zmluvný vzťah zanikol výpoveďou zmluvy o úvere alebo odstúpením od nej. Táto skutočnosť je zrejmá z toho, že až žalobca (po tom, ako mu pohľadávku postúpila spoločnosť Havel & Holásek, spol. s r. o.) vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a to listom zo 4. 7. 2011 (č. 1. 13). Pokiaľ nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, resp. pokiaľ

zmluvný vzťah nezanikol výpoveďou zmluvy o úvere, resp. odstúpením od nej, nie je možné urobiť záver o tom, že by úver s úrokmi z neho vo výške 18,60 % ročne bol splatný. Splatnými sa do tej doby mohli stať len jednotlivé splátky úveru, so zaplatením ktorých bola žalovaná v omeškaní. Z ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. (zákon o bankách) vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“ Pokiaľ teda Slovenská sporiteľňa, a. s., postúpila zmluvou z 21. 10. 2010 predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu Advokátskej kancelárii Havel & Holásek, spol. s r. o., postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. Totiž keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), Slovenská sporiteľňa, a. s., nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok z 21. 10. 2010 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Obč. zák. Vzhľadom na to v súlade so zásadou, že nikto nemôže na iného previesť viac práv, než má, je neplatnou aj zmluva z 1. 12. 2010, ktorou Advokátska kancelária Havel & Holásek, spol. s r. o., postúpila predmetnú pohľadávku žalobcovi. Žalobcovi preto v spore chýba aktívna vecná legitímácia. Odvolací súd poukazuje tiež na to, že žalobca nie je subjektom oprávneným poskytovať úvery, a preto ich nemôže vo vlastnej réžii ani spravovať. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je pritom úkonom, ktorý možno podradiť pod pojem spravovanie úveru. Vzhľadom na to žalobca zrejme nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť predmetného úveru.“

61. Okrem toho okresný súd poukazuje aj na to, že žalobcom formulovaný žalobný petit je aj napriek výzvam okresného súdu zmätočný, keď napr. z podania doručeného okresnému súdu krátkou cestou na pojednávaní 11.04.2019 vyplýva, že žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie 1 781,39,- Eur spolu s úrokom z omeškania, pričom túto sumu síce rozložil do obdobia zosplatnenie úveru (ktorým bol v tomto prípade petitu dátum 11.08.2013) na jednotlivé splátky (29 splátok) z ktorých vypočítal jednotlivito aj úrok z omeškania, avšak na záver bez odpočítania sumy týchto 29 jednotlivých splátok žiadal duplicitne ich zaplatenie, keďže od 12.08.2013 (t.j. pre tento prípad deň po zosplatnení) nežiadal už len zaplatenie zvyšnej sumy po odpočítaní sumy splátok 1 053,78,- Eur s úrokom z omeškania [1 781,39 - (29x25,09)], ale žiadal opäť zaplatenie celej sumy 1 781,39,- Eur spolu s 8,5% úrokom z omeškania.

62. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

63. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“

64. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. „O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

65. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto okresný súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania a to podľa § 255 C.s.p., keďže žalovaná bola v predmetnom konaní úspešná okresný súd jej priznal voči v konaní neúspešnému žalobcovi 100 % nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania. O samotnej výške trov konania okresný súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

66. Okresný súd nepriznal nárok na náhradu trov konania Združeniu - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, pretože z konania vystúpilo, vo veci sa nevyjadrilo a žiadne trovy mu nevznikli. Okresný súd však priznal voči žalobcovi 100% nárok na náhradu trov konania Občianskemu združeniu slovenských spotrebiteľov AZ, o ktorého vstupe do konania už okresný súd vzhľadom na novú právnu úpravu civilného procesu nerozhodoval. Bývalému vedľajšiemu účastníkovi vznikli za obdobie do 01.07.2016, kedy nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, trovy konania. Aj napriek tomu, že od účinnosti C.s.p. zanikol inštitút vedľajšieho účastníka a tento subjekt nenaplnil zákonom stanovené podmienky C.s.p. iného subjektu, okresný súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania bývalého vedľajšieho účastníka do 01.07.2016, pretože do tohto obdobia mu trovy vznikli, pretože sa vo veci vyjadril (09.10.2014) a v konaní bol úspešný (v časti namietaného premlčania zobral žalobca

žalobu z časti späť, pozn.) Išlo teda o účelne vynaložené trovy konania, lebo vedľajší účastník si plnil svoje povinnosti na úseku ochrany práv spotrebiteľa.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane,

ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.